

[H. P. Johansen.]

ikke gik imod, at man laante Pengene af denne Fond. Der kunde være delte Meninger om, paa hvilken Maade de skulde tilbagebetales, om de skulde tilbagebetales af Kirkeskatten eller af den almindelige Skat, men selve Laanet gik det ærede Medlem ikke imod. Et andet æret Medlem indenfor Venstre, Jensen-Broby, udtalte: denne Tekstanmærkning — altsaa den, der giver Tilladelsen — skal vi ikke stemme imod, eftersom vi er gaaet med til den i Finansudvalget. Maa jeg for Resten i denne Forbindelse indskyde en Bemærkning til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), som sagde, at den var de Konservative gaaet imod. De Konservatives Finanslovdør Korsgaard udtalte ved den Lejlighed, at de ikke kunde gaa videre end til, at Pengene maaske nok maatte laanes af denne Fond, men de skulde i saa Fald tilbagebetales af de almindelige Skatter, ikke af Kirkeskatten. Altsaa, Modstanden fra konservativ Side i Folketinget var ikke saa lidt begrænset. De kunde nok gaa med til, at man laante fra denne Fond. Og med Hensyn til Stillingen her i Landstinget til Brugen af Kirketiendemidlerne gik Venstre heller ikke imod. De Konservative gik imod her i Landstinget. Venstre var Tungen paa Vægtskaalen i dette Spørgsmaal, men Venstre gik ikke imod at bruge disse Penge. Det er det, jeg har hentydet til. Jeg bemærkede, at den ærede Ordfører sagde, at Venstre nok var gaaet med i Finansudvalget, de havde nok givet Tilladelsen, men de vidste ikke rigtig Besked om, hvordan Forholdene laa. Jeg synes ikke, man kan dække sig og heller ikke dække sit Parti ved senere at komme og fortælle, at man ikke vidste rigtig Besked med, hvordan Forholdene var. Jeg tror, at en Rigsdagsmand har Pligt til at undersøge Forholdene og skaffe sig Oplysninger, inden han afgiver sin Stemme angaaende et eller andet Forhold.

Jeg skal i denne Forbindelse gøre en Bemærkning angaaende Bispetiendemidlerne. Den ærede Ordfører for Forespørgerne (Rytter) udtalte i Gaar, at Finansudvalget havde nok tiltraadt den foretagne Disposition, men Medlemmerne vidste ikke rigtig Besked med, hvordan Forholdet laa, for Kirkeministeren oplyste ikke, at disse Penge ikke tilhørte Staten, men Bisperembederne — det er ordret, som den ærede Ordfører sagde: Disse Penge tilhører ikke Staten, men Bisperembederne. Det er ikke rigtigt, at man ikke vidste det i Finansudvalget, og jeg forstaar ikke, at den ærede Ordfører kan sige det. Jeg har set den Skrivelse,

som er sendt fra Kirkeministeriet, og deri gør man udtrykkeligt opmærksom paa, at det var Penge, man ønskede fra Bispetiendemidlerne, saa det fik man udmærkede Oplysninger om. Det vil den ærede Ordfører for Forespørgerne kunne overbevise sig om, hvis han ser efter i Skrivelsen fra Kirkeministeriet af 27. Marts 1935.

Jeg kan efter dette ikke se, at det er muligt for Venstre at frigøre sig for sit Ansvar netop over for de mest omstridte Forhold, og derfor kan jeg meget vanskeligt se, at Venstre har Ret til at optræde som den stærke Angriber, hverken her paa Rigsdagen eller ude i Befolkningen. Jeg takker imidlertid det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), fordi han i Gaar gav mig Ret i, at Venstre havde fuldt Medansvar med Hensyn til Anvendelsen af den halve Million fra Kirketiendefonden.

Den ærede Ordfører var jo, da han talte sidst, utilfreds med, at jeg havde omtalt, hvad der var sket paa Møder ude i Befolkningen. Ja, det var selyfølgelig nemt for den ærede Ordfører, hvis han baade kunde faa Lov til at bestemme, hvad han selv vil tale om, og hvad andre skulde tale om i denne Diskussion, men saa megen Indflydelse kan den ærede Ordfører nu heller ikke faa. Jeg synes, det har sin Interesse at pege paa, hvordan Venstre har brugt de kirkelige Spørgsmaal til partipolitisk Agitation, til Vælgermødeagitation, og brugt dem paa en urigtig Maade, forinden der var kommet Betænkning fra det kirkelige Udvalg, som Partiet selv har været med til at henvise Sagen til.

Jeg skal give en lille Prøve paa Forløbet af en saadan Agitation. Jeg har liggende foran mig et af de største jyske Dagblade, hvor der findes et Referat fra et saadant Møde, som har været holdt forud for Landstingsvalget. Overskriften over denne Del er: „Regeringens ulovlige Omgang med Kirkens Midler.“ Altsaa, inden det kirkelige Udvalg, som man har henvist Sagen til, har afsluttet sine Undersøgelser, fastslaar man glat væk, at der er sket ulovlig Omgang med Kirkens Midler. En Venstrelandstingsmand, der var til Stede, oplyste, at vi i 1903 fik Tiendeafsløsningsloven, og at der blev dannet en Reservefond, som de paagældende Kirker skulde have fuldt Udbytte af, og saa siger den ærede Taler følgende: „Men for nogle Aar siden foreslog afdøde Pastor Dahl at anvende den omtalte Reservefond til Restaurering af Kirkebygninger.“ Da han har givet disse Oplysninger, følger han til: „Dette kalder vi“ — altsaa